

OBSAH

1.	CÍLE METODIKY	7
2.	VLASTNÍ POPIS METODIKY	7
2.1.	Úvod	7
2.2.	Parma obecná jako modelový druh	9
2.3.	Výpočet optimální úrovně živin v krmivu	14
2.4.	Výběr vhodného krmiva	16
2.5.	Růstový experiment: optimální výživa parmy obecné v umělém chovu	22
2.6.	Obecná diskuze	30
3.	SROVNÁNÍ „NOVOSTI POSTUPŮ“	32
4.	POPIS UPLATNĚNÍ CERTIFIKOVANÉ METODIKY	32
5.	EKONOMICKÉ ASPEKTY	33
6.	SEZNAM POUŽITÉ SOUVISIJÍCÍ LITERATURY	33
7.	SEZNAM PUBLIKACÍ, KTERÉ PŘEDCHÁZELY METODICE	38

způsobu chovu (konvenční chov) (krmivo, teplota, hustota obsádky, proudění vody atd.). V mnoha aspektech může existovat nové informace, které by bylo možné přímo využít při průběžných pokusech o znovuobnovení populací reofilních kaprovitých ryb, nebo lze existující rámec použít na nových místech a situacích, kdy je práce s certifikovanými daty nezbytná a nevyhnutelná.

2.1. Úvod

Stadkovodní ryby jsou neobčasnými aktory mezi obratlovci, přičemž 39 % všech evropských druhů ryb patří k nim (Mueller a kol., 2018). V minulosti reofilní ryby, jako například štika (Stizostedion nites L.) lipan podhorní (*Thymallus thymallus* L.), štika obecná (*Stizostedion nites* L.) a parma obecná (*Parma obscura* L.) byly v mnoha evropských řek. V současné době jsou v mnoha řekách už jen na několik kusů. V hlavních evropských řekách byly vykonány pokusy u litoofilních druhů kaprovitých ryb, jako například štika, jako například pokus lipan podhorní, štika obecná a parma obecná. Nevýhodou je i jejich větší délka života a větší odolnost proti mnohým druhům ryb (Mueller a kol., 2018). Proto jsou se zaměřit právě na reofilní kaprovité ryby.